

Woord, we kunnen onze gereformeerde belijdenissen erop naslaan, of contact zoeken met anderen in onze wederzijdse classes en gemeenten. Zo mogen we staan op de schouders van ons voorgeslacht, en steun bieden aan hen die na ons komen om de fakkel van het Evangelie in deze donkere wereld brandend te houden. Is er een mooiere symboliek dan de avondmaalstafel die hier staat gedekt?" (einde citaat)

Om nu toch nog even terug te komen op de eerste verwijzing naar de gelijkenis van de verloren zoon; weet U nog wat er gebeurde? De Vader richtte een feestmaal aan voor de hele familie. Om in onze situatie te blijven; want zie, wij waren onze broeders en zusters kwijt, maar hebben ze met Gods zegen gevonden. Misschien mag ik iedereen die met dezelfde zoektocht bezig is naar zijn verloren broeders en zusters met ons verhaal bemoedigen. En waar die zoektocht (nog) niet aan de orde is misschien aanraden om toch maar te beginnen. Waar mensen de opdracht van Jezus aangaan en de minste willen zijn, kan God zijn zegen geven. Want één is uw Meester, en gij zijt allen broeders (Mattheus 23:8).

Broeders en zusters waren in Israël aan elkaar verbonden door gemeenschappelijke belangen en door een groot besef van de heiligheid van de bloedband. Er was een plicht tot wederzijdse liefde. Broeders waren doorgaans eensgezind; "hij is uw broeder" was de beste herinnering aan de liefde, die men een verwant of volksgenoot schuldig was. Het woord broeder had vaak een ruime betekenis, zie de lofrede op de broederlijke eendracht in Psalm 133

*Namens de CGKV federatie van Enkhuizen.
Ben Geijtenbeek.*

Landelijke gebedssamenkomst Gereformeerd Appèl,
1 september 2007

Thema

"In Gods Hand één"

Voorgangers: prof. dr. T.M. Hofman, ds. G.J. Lakerveld
en ds. A.J. Minnema
Muzikale leiding: Peter Sneep

Programma: 19.00 uur, sing-in – pauze –
20.00 uur, gebedssamenkomst

Plaats: kerkgebouw De Lichtkring, Laan naar Emiclaer 1,
Amersfoort

Info: www.gereformeerdappel.nl of tel. 015 - 25 65 015

Routebeschrijving:

Per auto: vanaf A1 afrit 13, afslag Amersfoort -Noord.
Borden Kattenbroek volgen. Vervolgens komt u op de
Laan naar Emiclaer, die u geheel uitrijdt. Aan het eind
bevindt zich "De Lichtkring".

Per trein: stap uit op station Amersfoort-Schothorst.
Neem daar bus 5.

Van de werkgroep

In Assen werd op 3 februari jl. een gebedsbijeenkomst gehouden.

Wij zijn dankbaar voor dit bemoedigende regionale initiatief.

Bijgesloten treft u een acceptgiro aan.

Het adverteren rond de landelijke gebedsdag kost verhoudingsgewijs veel geld, maar levert wel veel positieve reacties op. **Mogen wij rekenen op uw steun?** Ook op onze abonnees die de Doorgeefbrief per e-mail toegezonden krijgen, en dus geen acceptgiro ontvangen, doen wij graag een beroep. Bij voorbaat onze hartelijke dank!

In de werkgroep zijn wij op zoek naar medewerkers.

Wegens ziekten en vertrek vanwege buitenlandse zending zijn er vacatures. O.a. zoeken wij een websitebeheerder. Voor contactadres zie colofon. Van harte welkom!

Wilt u de Doorgeefbrief voortaan digitaal ontvangen?

Laat het ons weten. Dit betekent voor ons een besparing op verzendkosten.

Colofon

Het Gereformeerd Appèl is een in 1992 opgerichte gebedsbeweging van leden van de Vrijgemaakt Gereformeerde, Nederlands Gereformeerde en de Christelik Gereformeerde Kerken. Het Gereformeerd Appèl wil het gebed voor kerkelijke toenadering stimuleren en de onderlinge ontmoeting en geloofsbekennen van gereformeerden bevorderen. De activiteiten worden gecoördineerd door een comité waarin leden van bovengenoemde kerkgemeenschappen zitting hebben. Zo mogelijk wordt drie maal per jaar (in voorjaar, zomer en najaar) een Doorgeefbrief uitgegeven.

Gereformeerd Appèl

Giro 608922

t.a.v. Gereformeerd Appèl
te Houten

Internetadres:

<http://www.gereformeerdappel.nl>

e-mail: info@gereformeerdappel.nl

Internet

Website:

<http://www.gereformeerdappel.nl>

E-mail: info@gereformeerdappel.nl

of stuur een mail via een

invulformulier

Contactadres en adressenadministratie

Elsje Kadijk-van Deursen

Amazoneweg 90, 2622 DT Delft

tel. 015-2565015

Redactie website en Doorgeefbrief

Vacature

info@gereformeerdappel.nl

gereformeerd *appèl*

Meditatie

Het zout der aarde ..... dat zijt gij!

Gij zijt het zout der aarde; indien nu het zout zijn kracht verliest, waarmede zal het gezouten worden? Het deugt nergens meer toe dan om weggeworpen en door de mensen vertreden te worden. Gij zijt het licht der wereld. Een stad, die op een berg ligt, kan niet verborgen blijven.

Ook steekt men geen lamp aan en zet haar onder de korenmaat, maar op de standaard, en zij schijnt voor allen, die in het huis zijn. Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken.

Mattheus 5:13-16

We kunnen rustig zeggen dat de wereld wacht op licht en zout. Er heerst duisternis. De machten van het kwaad worden ervaren als dreiging. Er is te denken aan de georganiseerde misdaad en allerlei vraagstukken van ethische aard. Mag alles wat kan? Ze blijven onbeantwoord en een stortvloed komt over ons heen.

Er heerst onder mensen ook een besef van bederf: Instanties die waken over veiligheid, blijken soms zelf onbetrouwbaar... Persoonlijke levensverhoudingen zijn soms zo donker: mensen kunnen niet naar morgen zien: het leven wordt smakeloos. Als merkbaar het licht op zou gaan zou dat dankbaarheid brengen. Mensen zouden God verheerlijken.

En nu zegt Christus tegen zijn leerlingen en via hen tegen zijn gemeente vandaag: Ú bent licht. Dat is een geweldig woord en geeft de hoge positie van kerk en gelovigen aan. Vooral als Jezus o.a. in Joh. 8:12 en 9:5 aangeeft Zélf en exclusief het licht der wereld te zijn. Daarmee is de unieke positie van de christelijke gemeente -in de wereld en voor de wereld- aangewezen. Ze vertegenwoordigt Jezus zelf op unieke wijze. Uiteraard onder het voor-

behoud dat de gelovigen ook volgelingen zijn en gemeenschap met Jezus oefenen.

Hoe zijn wij dan licht en zout? Opvallend genoeg is dit bijbelwoord vaak uitgewerkt in de richting van het woord, het spreken van de kerk. Wij hebben een woord voor de wereld - het getuigenis aangaande Christus. Dat is natuurlijk niet onwaar, maar vooraf gaat wat de kerk zingt in gezang. 360: 'Leer ons, Heer, vrijmoedig spreken over uw verlossend werk... geef dat niet die woorden breken op de *daden* van uw kerk...

Hier gaat het om *daden*, waardoor wereld verder kan, de smaak te pakken krijgt. Onmogelijk is een licht dat niet uitstraalt, niet gezien wordt: geen stad op een berg kan ongezien blijven... Men steekt geen licht aan en zet dat onder de korenmaat. Men doet dat niet. Jezus maakt duidelijk: U bent licht of u bent het niet. U bent zout of u bent het niet. Dan bent u als kerk niet wat u voorgeeft te zijn.

Er waren tijden, waarin dat zichtbaar werd: de oude christelijke kerk stond aan vervolging bloot. Maar ze doortrok de cultuur van Europa: de smaak van heil van God werkte door in de samenleving - hoe ten dele ook. Liefde, ontferming, geduld, omzien naar het kleine, het niet uit zijn op een 'Herrenkultur'. Het bleek herkend te worden.

Hoe is dat vandaag? Bij alle reden tot vreugde over vrijheid, economische bloei, mogelijkheden tot ontwikkeling - is er toch verdriet om wat ervaren wordt als afbraak van veel, dat als goed werd ervaren. Het 'ik voorop' of: 'eigen volk eerst' wordt steeds openlijker gepropageerd. Nu is de vraag aan ons als kerken: zijn wij licht en zout, of niet!! Onze daden vormen een test voor wie wij zijn, niet ons woord - dat kan immers een holle klank zijn, inhoudsloos. De gesignaleerde vlucht bij de uitleg in de richting van het gesproken woord zou onbedoeld ons wel eens kunnen verraden. De vele woorden die op niets uitlopen eveneens.

Wat zijn onze daden, die van ons als kerken in deze wereld? Onze rechten als kerken claimen, bewaren, bevechten des-

noods? Op basis van rechten uit het verleden die zonder meer blijven claimen in het heden. Hebben die rechten vaak niet meer met het rijk van Constantijn de Grote dan met dat van Jezus Christus te maken? Zijn wij licht in dit voor velen vaak beangstigende duister of slechts broeierige gevalletjes onder een deksel - die onappetijtelijke geurtjes verspreiden?

Het gebrek aan echt, levend geloof wordt merkbaar in gebrek aan goed werk, waarvan offerbereidheid nummer één is. Het gaat om de vraag naar wat wij zijn! Niet om een oproep om het eens anders te proberen... We zullen telkens daarom terug moeten naar de bron - Jezus Christus, die het niets tot aanzijn roept: wat aan de norm

van licht en zout niet voldoet laten vergeven en: laten vernieuwen.

Hier geldt uitdrukkelijk: God roept ons, broeders, tot de daad. De goede daad: omdat Christus die beveelt.

Omdat ze als gaven van God door Hem tevoren bereid zijn, opdat wij daarin zouden wandelen...

Omdat het goed doet: mensen fleuren ervan op en de wereld krijgt weer smaak.

Om God, die dáárom erkend en verheerlijkt wordt.

ds. Jan Manni, Rotterdam

Voorgangers Landelijke Gebedsdag in Amersfoort

We beleven kerkelijke eenheid vooral als een opdracht, denk ik. We steken daar veel energie in, plaatselijk en landelijk. Terecht. Het is daarnaast ook een zaak van intensief gebed tot de Heer van de kerk. We volgen Christus na in ons bidden. (Joh. 17:20,21)

Maar is daarnaast de eenheid van Gods kinderen en van Christus' kerk

ook niet een zaak van Gods belofte? Die vraag intrigeert mij. God belooft toch dat zijn volk één is? Daarover wil ik graag nadenken in de gebedssamenkomst aan de hand van Ezechiël 37:19: "In mijn hand zullen ze één worden."

*ds. A.J. Minnema,
Vollenhove*

Je uitstrekken naar kerkelijke eenheid is voor mij net zo vanzelfsprekend als naar de kerk gaan. (Overigens is m.i. het appèl breder dan gereformeerd.) In het huisgezin van God groeit de sfeer van Vader: liefde. En liefde betekent vrede, leven in verbondenheid en eenheid. Een verdeeld en versplinterd gezin van God ondermijnt voortdurend haar boodschap, verduistert haar licht. 'Christus is onze vrede', maar in vrede leven kunnen we niet.

De kerkelijke eenheid kunnen wij niet maken. Onze situatie lijkt op een vrouw die tegen hart en wil heeft moeten berusten in een echtscheiding. Wat zal ze doen? We

lopen tegen zonden, tekortkomingen en grenzen aan, in onszelf en in de anderen. De basis en achtergrond kan niet anders zijn dan verootmoediging en smeekbede. De eenheid is van de Geest en de trouw is van God.

*Ds. G.J. Lakerveld,
Deventer*

Het gebed om eenheid heeft voor mij alles te maken met het rijke perspectief van het Nieuwe Testament. Daar ontplooit zich immers in Jezus Christus en in de zending van de Heilige Geest het heilsplan van God waardoor de volkeren mogen delen in het heil.

Deze roeping is verbreed van Israël tot alle volken. Als christenen hebben wij A.D. 2007 elkaar daar dringend bij nodig. Bidden om eenheid staat voor mij in het teken van missionaire gedrevenheid, brandende liefde en hoopvol uitzicht. De kerk uit de volkeren is als de ene kudde een teken van de grote toekomst.

*Prof.dr. T.M. Hofman,
Apeldoorn*

Federatie CGK en GKv in Enkhuizen

Onlangs hebben samensprekingen tussen de CGK en GKv in Enkhuizen geleid tot een volledige federatie. Namens de CGKv van Enkhuizen geeft dhr. Ben Geijtenbeek in de volgende bijdrage een impressie van het proces van samensprekingen, van feiten, gevoeligheden, zorgen en dankbaarheid. Redactie

Verloren en gevonden.

Iedereen die thuis is in het bijbelse spraakgebruik zal bovenstaande tekst onmiddellijk verbinden met de geschiedenis van de verloren zoon. Dat is deze keer niet de bedoeling. Hoewel... Ik wil in dit nummer van het gereformeerd appèl U eens bijpraten over de situatie in kerkelijk Enkhuizen, waar voor zover ik weet de eerste volledige federatie van CGK en GKv heeft plaatsgevonden, en waar we sinds de ondertekening van de laatste afspraken nu volledig als één gemeente functioneren.

Verloren. Laat ik eerlijk zijn. We zijn wat kwijtgeraakt. Als CGK de intimiteit van ons oude kerkgebouw aan de Zuiderhavendijk bijvoorbeeld. Dat valt niet voor iedereen mee. Wanneer je kinderen in dit gebouw zijn gedoopt, of wanneer van hier uit je geliefde is begraven, dan is het verlaten van een kerkgebouw toch een emotioneel verlies. En natuurlijk vertrouwde gebruiken en gewoonten, en helaas ook enkele gemeenteleden die deze stap niet met ons konden meemaken. Dat doet pijn. En toch; willen we gehoorzaam zijn aan het gebod van Jezus om de éénheid tussen broeders en zusters te zoeken, dan moet ons eigen gelijk wel eens wat ongelijker worden ten gunste van Zijn gelijk. We zijn onze nestgeur kwijt, maar ook een aantal vóóroordelen over onze GKv broeders en zusters. En dat is toch weer winst gebleken.

De GKv is haar eigen berijming kwijtgeraakt, evenals een aantal zo typische GKv eigenschappen als een perfecte organisatie en een sterke landelijke gerichtheid. Tevens hebben ook zij moeten wennen aan een toevloed van andere gezichten, gedachten en gebruiken van de CGK familie, die overigens van harte welkom is geheten in het grotere GKv kerkgebouw.

Gevonden. En dat is wat ik wil onderstrepen. Hoewel het hele proces van samenspreken, samengroeien en samengaan heel wat woorden en zweetdruppeltjes heeft gekost, hebben we veel gevonden. We hebben de éénheid gevonden die we zochten. We zijn dankbaar dat ondergeschikte zaken echt ondergeschikt konden blijven en hoofdzaken ook als zodanig konden worden benoemd en behandeld. De vermeende wederzijdse éézijdigheden in prediking en pastoraat konden worden besproken en opgelost. De CGK krijgt meer oog voor het hoofdstuk heiliging zeg maar, terwijl voor veel GKv leden door de prediking vanuit beide kerkverbanden meer zicht komt op het hoofdstuk rechtvaardiging, wat van oudsher in de CGK meer in het middelpunt heeft gestaan. En ik moet zeggen; dat werkt verrijkend, verbredend en verduidelijkend en het bemoedigt ons om in een onkerkelijke wereld de volledige

boodschap van zonde en genade allereerst onszelf eigen te maken, en daarna ook in de omgeving waarin wij wonen en werken. En niet te vergeten; door de omvang van de nieuwe gemeente (ongeveer 75+75 =150) zijn er nu meer handen, hoofden en harten beschikbaar om op alle terreinen van ons gemeentelijk leven actief te zijn, en worden alle taken en verantwoordelijkheden weer waargenomen.

In onderstaand citaat wil ik wat weergeven uit de dienst die we vorig najaar hebben gehad, en waar we ons als beide gemeenten officieel aan elkaar hebben verbonden. Al sinds 1-1-2004 zijn we in federatief verband actief; en afgelopen jaar hebben we ook alle organisatorische zaken geregeld. De geestelijk ervaren éénheid in zakelijke afspraken vastgelegd. (nde citaat)szelf eigen te maken, en daarna ook in e willen zijn, kan God zijn zegen geven. ben ze met Gods zegen gevonden. onde

“Daarom past ons dankbaarheid. Dat we veel problemen in Gods kracht hebben kunnen overwinnen. Dat we Zijn roep om éénheid naar al zijn kinderen, niet alleen hebben gehoord, maar ook hebben verstaan, en daar inhoud aan hebben kunnen geven. Sommigen noemen dit een kerkelijk huwelijk. Wat is eigenlijk een huwelijk? Dat is een verbintenis tot de dood scheiding maakt. Dat is wat anders als een contract. Dat kun je ontbinden. Een huwelijk heeft de bedoeling levenslang mee te gaan. Daar gaat het om. Door dik en dun. Maar, en dat weten we uit de praktijk van elke dag; de dood maakt onherroepelijk scheiding. Dan stopt het.

Vanmiddag wil ik dat verschil goed duidelijk maken. Een “huwelijk” tussen twee gemeenten, heeft een veel diepere, een veel wijdere betekenis. Het is geen contract dat je kunt ontbinden, geen huwelijk dat niet verder reikt dan de 'dood', zeg maar, maar we beleven hier vanmiddag een samengaan van twee gemeenten, zonder einde.

In Bijbelse taal klinkt dat nog veel mooier. “Totdat Christus weerkomt.” En door het zo te zeggen valt het woord 'dood' weg voor 'wederkomst'. Dan stopt het gemeente-zijn op aarde in de eeuwigheid van al Gods kinderen in de hemel. Het 'nieuwe leven' van waaruit wij nu al mogen leven en werken, gaat voor de gemeente als bruid van Christus naadloos over in het eeuwige leven. Is daarmee alles voor elkaar en afgerond? Nee, dat zal iedere ambtenaar van de burgerlijke stand in zijn toespraak be-amen; nu begint het pas. In de praktijk van het kerkelijk samenleven zullen we nog vaak ervaren dat wij allemaal verschillende mensen zijn, met een verschillend karakter, verschillende kerkelijke achtergrond, andere plaats of positie in gezin en maatschappij. En die verschillen brengen ook allerlei vragen en meningen mee. Toch hoeft dat geen bezwaar te zijn. Zoals in een goed huwelijk door gesprek altijd een oplossing kan worden gevonden, kunnen we ook in de gemeente door onderling contact en vertrouwen de verschillen van inzicht bespreekbaar maken en oplossingen vinden.

Daarbij mogen we bidden om de Heilige Geest, die ons in alle waarheid leiden wil. Daarvoor hebben we Gods

